

DİLARA GÖL

Disorder

18.03 – 08.05.2021

‘Aklın değil, yüreğin sözünü geçirdiği durumlarda
delilik pusuda beklerdi.’
Andrew Scull

Dilara Göl ‘Disorder’ adlı Simbart Projects Çukurcuma’da 18 Mart – 8 Mayıs tarihleri arasında gerçekleşen ilk kişisel sergisinde bir akıl hastasının yazdığı mektuplardan yola çıkarak ürettiği son dönem çalışmalarıyla yer alıyor. Kişinin hastalığından ziyade, içinde barındırdığı duyarlılık ve o duyarlılığın sergi alanında kurgulandığı bir dünya yaratıyor. Sanatçının tanımadığı bir insanın içsel yolculuğuna eşlik ediyor olması aidiyet duygusunu pekiştiriyor. Bir takım hassasiyetleri ve kişinin taşla kurduğu ilişkileri ele alan sergi, aslında bir bakıma normal ve anormal yargıları üzerinden bir eleştiri barındırıyor.

Mektuplarda hastanın elinden bırakmadığı taş, hasta için patolojik bir simge işlevini görüyor. Bu kişinin taşta bir kimlik araması, ona anlamlar yüklemesi ve taşın bir belleği olduğuna inanması, anlamsız gibi görünen bir nesne ile kurulan ilişkiyi, insanın varoluş kaygısını, kendi mevcudiyetini ve dünyanın algılanmasına dair detayları içeriyor.

Göl’ün ‘Ben Kimim’ adlı tuval çalışmasında beliren dağ ve taş figürleri, mektuplardaki yazılarda hasta için dünyanın ve kendisinin çektiği acıları simgeliyor. ‘Ama Beni Anladı mı?’ ve ‘Anladı mı Beni?’ isimli tuval çalışmalarında yine hastanın sıklıkla kullandığı çiçek, taş ve yazı çağrışımlarına yer veriliyor. Sanatçı tanımadığı bu kişinin kelimelerinin içinde gezmeye çalışırken, toplumsal anlamda “normal ve anormal olana kim karar veriyor?” ve “Biri diğerlerinden farklıysa, bu onun bozuk olduğunu mu gösterir?” sorularının cevaplarını arıyor.

‘Ayrımsal’ isimli eski tip damıtma balonlarını kullandığı yerleştirmesinde ise bozuk, eksik, kırık taraflarımızın sağlam ve güçlü olanlardan çok daha gerçek olduğunu düşüncesiyle yola çıkıyor ve insanların düşüncelerini temiz-kirli, normal-anormal olarak ayırtırmanın yarattığı zorbalığa dikkat çekiyor. Sanatçının iki cam arasında sergilediği eserlerinde çok yaşamış fakat farkedilmemiş malzemelerin; silgi tozları, dağılmış çiçekler ve yıpranmış formların bir araya gelmesiyle aslında dışarıdan bozuk olarak görünen şeyin içeride çok daha kırılğan ve naif olduğu vurgulanıyor.

Pratiğinde sıklıkla defter kullanıma yer veren sanatçı, tanımadığı biriyle ilişki kurmak adına en samimi iletişimi bir defter üzerinden yaratıyor. O kişinin düşünceleri ve sordurduğu sorular, Göl’ün tekrar eden imgeleriyle ‘Defter’ adlı çalışmasında karşımıza çıkıyor.

Öte yandan, bu mektupların bir akıl hastanesinde ve ilaçlar eşliğinde yazılmış olduğu gerçeğinden ilerleyerek oluşturduğu ‘Us’ adlı yerleştirmesinde ise kullanılmış olma ihtimali olan ilaçların prospektüslerini manipüle ederek yeniden okumaya açıyor. Genel anlamda her şeyin “onarılması” gerektiğini düşünmeyen Göl, duyarlılığın ölçütünün belirlenmesinde özneye ilaçlarla “onarılmış” bir form vererek normalliği inşa ederken, bir takım hassasiyetleri yok ettiğinin altını çiziyor.

‘Kütle’ isimli kağıt çalışmasında, pratiğinde daktiloyla çalışarak ve yazarak düşünmek olan sanatçı, hastanın kullandığı anlamlandırılmaları daktilo ile yazdığı kelimelerle ifade ederken, hastanın mektuplarında sıklıkla rastlanan taş imgesini yeniden oluşturuyor.

Göl, sergideki çalışmalarında sembolik bir dışavurumu reflekssel olarak benimseyerek hasta ile kurduğu organik bağda ortaya çıkan kavramları empatik seçimler üzerinden üretimlerinde ortaya koyuyor. İçgüdüsel bir istifçilikle atölyesinde ve defterlerinde biriktirdiği semboller; esinlendiği kişinin ruhunda istiflediği olgular ile kucaklaşıyor. ‘Disorder’ sergisinde kavramların plastik karşılığını farklı medyumlardan izleyici ile paylaşan sanatçı, üretimlerinde simbolist bir yaklaşımla metaforlar aracılığıyla yalın bir yüzey ortaya koyarken; serginin bütününde şiirsel bir platform yaratıyor.

DİLARA GÖL

Disorder

18.03 – 08.05.2021

‘When the heart speaks louder than the mind, madness stands on the lurk.’
Andrew Scull

Simbart Projects Çukurcuma hosts Dilara Göl’s first solo exhibition ‘Disorder’ between 18 March and 8 May, featuring her recent works inspired from the letters written by a mentally ill patient. The artist creates a world where sensitivity, rather than the literal illness of the person, is fictionalized in the exhibition area. Göl accompanies the inner journey of an unknown person which in fact reinforces the sense of belonging. The exhibition deals with certain sensitivities and the relationships that this patient establishes with an object – a stone, where maintaining criticism over sociological norms of normal and abnormal judgments.

The stone that the patient holds in the letters functions as a pathological symbol. This person’s search for an identity with the stone, attributing meanings to it and believing that the stone has a memory pertains a relationship established with the object that seems illogical and references the issues of existence anxiety, autooetic consciousness and one’s perception of the world through a denoted object.

The mountain and stone figures found in the paintings symbolize the suffering of the world and of the patient himself. The three canvas works in the exhibition titled ‘Who Am I?’, ‘But Does He Understands Me?’ and ‘Does He Understands Me?’ contains the repetitive imagery of mountain, stone and flowers. While the artist tries to navigate within the words of this unknown patient, at the same time she is looking for answers to such questions; ‘who decides what is normal and abnormal?’ and ‘if one is different from the others, does that mean he is defected?’.

‘Distilled’ installation is made of five old-style distillation balloons which indicates that our broken and deficient parts are much more strong and solid and draws attention to the tyranny created by discriminating people’s thoughts as clean-shady or normal-abnormal. Moreover, the works exhibited in between two glass panels compromise of unnoticed particles; eraser powders, scattered flowers and worn forms, which emphasize that what appears to be distorted from outside could be much more fragile and naive on the inside.

The artist frequently uses notebooks in her practice and believes that it is one of the most intimate communication methods, especially when this person is unknown. The work titled as the ‘Notebook’ contains re-occurring imagery drawn by the artist based on the questions and thoughts found in this person’s letters.

On the other hand, with the insallation titled ‘Reason’ the artist manipulates package inserts of certain drugs that may have been used in treating mentally ill patients and opens a new reading on these inserts. Göl, who does not think that everything should be ‘repaired’ in general, emphasizes that while we construct normality by giving the patient a ‘repaired’ form with drugs, one’s sensitivity is also eliminated within this process of ‘reparation’.

Throughout the exhibition the artist re-creates the stone imagery frequently encountered in the patient’s letters. The work on paper titled ‘Mass’ includes stone imageries created with the words expressed by the patient using a typewriter - a common tool found in the artist’s practice.

Göl, reflexively embraces a symbolic expression in her works in the exhibition and through these empathic choices in her production she emerges an organic bond with the patient. The symbols she accumulated in her studio and notebooks with an instinctive hoarding are piled in the soul of this unknown person. In the ‘Disorder’ exhibition, the artist shares the plastic equivalents of the subjects found in the letters with the audience through different mediums and presents a plain surface through metaphors with a symbolist approach; thus resulting in having a poetic platform all throughout the exhibition.

EXHIBITION MAP

